

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

25 päivänä lokakuuta 2018*

Henkilöstö – EUH – Palkkaus – Pekingin edustustossa työskentelevät virkamiehet – Perhelisät – Koulutuslisä vuodelle 2015–2016 – Henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toinen virke – Kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittyminen – Päätös lukukausimaksujen korvaamisen enimmäismäärästä poikkeustapauksissa – Yleiset täytäntöönpanosäännökset

Asiassa T-729/16,

PO, Euroopan komission virkamies,

PP, Euroopan ulkosuhdehallinnon virkamies,

PQ, Euroopan komission virkamies,

PR, Euroopan komission virkamies,

edustajinaan aluksi asianajajat N. de Montigny ja J.-N. Louis, sittemmin de Montigny,

kantajina,

vastaan

Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH), asiamiehinään S. Marquardt ja R. Spac, avustajinaan asianajajat M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hislair ja S. Moya Izquierdo,

vastaajana

jossa on kyse SEUT 270 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa vaaditaan kumoamaan EUH:n päätökset olla korvaamatta kantajille lukuvuoden 2015–2016 lukukausimaksuja, jotka ylittävät kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän (perusmäärä kuusinkertaisena) korotettuna 10 000 eurolla (yhteensä 27 788,40 euroa),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. Gratsias sekä tuomarit I. Labucka ja A. Dittrich (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies M. Marescaux,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 30.5.2018 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

on antanut seuraavan

tuomion

I Asian tausta ja riidanalaiset toimenpiteet

- 1 Kantajat PO, PP, PQ ja PR työskentelevät Euroopan unionin Kiinan-edustustossa Pekingissä Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) henkilöstön jäseninä.

A PO

- 2 PO määrättiin 26.8.2011 yksikön edun mukaisesti työskentelemään Euroopan unionin Kiinan-edustustoon Pekingiin. Kiinaan saavuttuaan hän ilmoitti lapsensa British School of Beijingiin.
- 3 PO haki 9.9.2015 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä X olevan 15 artiklan mukaisesti lukukausimaksujen korvaamista (koulutuslisä B) lukuvuonna 2015–2016, ja haettu määrä ylitti kolmannessa maassa työskenteleville virkamiehille kyseisen säännöksen mukaisesti korvattavan enimmäismäärän, joka on henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 1 kohdan mukainen koulutuslisän perusmäärä kuusinkertaisena (jäljempänä kolmansissa maissa maksettava henkilöstösääntöjen mukainen enimmäismäärä). Lukuvuonna 2015–2016 koulutuslisän perusmäärä oli 260,95 euroa kuukaudessa kustakin lapsesta, joten kolmansissa maissa maksettava henkilöstösääntöjen mukainen enimmäismäärä oli 1 565,70 kuukaudessa eli 18 788,40 euroa vuodessa.
- 4 PO sai 17.12.2015 nimittävältä viranomaiselta sähköpostiviestin, jossa ilmoitettiin, että lukukausimaksujen korvaaminen oli rajoitettu lasta kohti kolmansissa maissa maksettavaan henkilöstösääntöjen mukaiseen enimmäismäärään korotettuna 10 000 eurolla (28 788,40 euroa vuodessa). PO:lle maksettujen koulutuslisien ja hänen lapsistaan lukuvuonna 2015–2016 maksamien lukukausimaksujen välinen erotus oli 17 330,11 euroa.
- 5 PO:lle ilmoitettiin 7.3.2016 vastauksena hänen esittämänsä pyyntöön, että ”21.12.2015 päivätty sähköpostiviesti” oli nimittävän viranomaisen päätös, josta PO:lla oli mahdollisuus valittaa.
- 6 PO teki 15.3.2016 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen 17.12.2015 päivätystä sähköpostiviestistä.
- 7 Nimittävä viranomainen teki 5.7.2016 päätöksen, jossa se hylkäsi PO:n valituksen.

B PP

- 8 PP määrättiin 1.8.2015 yksikön edun mukaisesti työskentelemään Euroopan unionin Kiinan-edustustoon Pekingiin. Kiinaan siirtymisen vuoksi PP ilmoitti lapsensa 19.5.2015 Dulwich College Beijingiin.
- 9 PP haki 25.8.2015 henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan mukaisesti lukukausimaksujen korvaamista (koulutuslisä B) lukuvuonna 2015–2016, ja haettu korvaus ylitti kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän.
- 10 PP sai 17.12.2015 nimittävältä viranomaiselta sähköpostiviestin, jossa ilmoitettiin, että lukukausimaksujen korvaaminen oli rajoitettu lasta kohti kolmansissa maissa maksettavaan henkilöstösääntöjen mukaiseen enimmäismäärään korotettuna 10 000 eurolla. Kyseisen

sähköpostiviestin lopussa mainittiin, että viesti oli annettu ainoastaan tiedoksi, eikä se ollut henkilöstösääntöjen 90 artiklassa tarkoitettu PP:tä koskeva päätös. PP:lle maksettujen koulutuslisien ja hänen lapsistaan lukuvuonna 2015–2016 maksamien lukukausimaksujen välinen erotus oli 23 791,93 euroa.

- 11 Nimittävä viranomainen vahvisti 21.12.2015 PP:n pyynnöstä, että hänelle maksettaisiin lasta kohti ainoastaan kolmansissa maissa maksettava henkilöstösääntöjen mukainen enimmäismäärä korotettuna 10 000 eurolla.
- 12 PP ilmoitti nimittävälle viranomaiselle 13.1.2016 taloudellisista seurauksista, joita hänelle aiheutuisi tästä asiasta, ja pyysi saada lopullisen päätöksen.
- 13 PP:lle ilmoitettiin 14.1.2016, että 21.12.2015 päivätty sähköpostiviesti oli lopullinen päätös.
- 14 PP teki 16.3.2016 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valituksen 21.12.2015 päivätystä sähköpostiviestistä sekä tarpeellisilta osin 17.12.2015 päivätystä sähköpostiviestistä ja helmikuuta 2016 koskevasta palkkalaskelmastaan.
- 15 EUH antoi 5.7.2016 päätöksen, jossa se hylkäsi PP:n valituksen.

C PQ

- 16 PQ esitti vuonna 2015 hakemuksen tehtävään unionin Kiinan-edustustossa Pekingissä. Hänelle tehtiin 19.10.2015 tarjous kyseisessä tehtävässä aloittamisesta 1.1.2016.
- 17 PQ haki 19.11.2015 koulutuslisän ennakkomaksua sekä sellaisten lukukausimaksujen korvaamista (koulutuslisä B) lukuvuonna 2015–2016, joiden määrä ylitti henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan perusteella kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän.
- 18 PQ sai 17.12.2015 nimittävältä viranomaiselta sähköpostiviestin, jossa ilmoitettiin, että lukukausimaksujen korvaaminen oli rajoitettu lasta kohti kolmansissa maissa maksettavaan henkilöstösääntöjen mukaiseen enimmäismäärään korotettuna 10 000 eurolla. Sähköpostiviestin lopussa mainittiin, että viesti oli annettu ainoastaan tiedoksi, eikä se ollut henkilöstösääntöjen 90 artiklassa tarkoitettu hänelle vastainen päätös. Lukukausimaksujen määrä oli laskettu suhteellisesti kahdeksalle kuukaudelle kahdestatoista.
- 19 Saavuttuaan Kiinaan 1.1.2016 PQ ilmoitti lapsensa Western Academy of Beijingiin. PQ:lle maksettujen koulutuslisien ja hänen lapsistaan lukuvuonna 2015–2016 maksamien lukukausimaksujen välinen erotus oli 10 011,94 euroa.
- 20 PQ teki 14.3.2016 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valituksen 17.12.2015 päivätystä sähköpostiviestistä.
- 21 EUH antoi 5.7.2016 päätöksen, jossa se hylkäsi PQ:n valituksen.

D PR

- 22 PR aloitti 14.8.2013 tehtävissään Euroopan unionin Kiinan-edustustossa Pekingissä. Hän ilmoitti Kiinaan saavuttuaan kaksi lastaan Western Academy of Beijingiin.

- 23 PR haki 25.9.2015 henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan mukaisesti sellaisten lukukausimaksujen korvaamista (koulutussisä B) lukuvuonna 2015–2016, joiden määrä haettu korvaus ylitti kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän.
- 24 PR sai 17.12.2015 nimittävältä viranomaiselta sähköpostiviestin, jossa ilmoitettiin, että lukukausimaksujen korvaaminen oli rajoitettu lasta kohti kolmansissa maissa maksettavaan henkilöstösääntöjen mukaiseen enimmäismäärään korotettuna 10 000 eurolla. Sähköpostiviestin lopussa mainittiin, että se oli annettu ainoastaan tiedoksi eikä se ollut henkilöstösääntöjen 90 artiklassa tarkoitettu PR:lle vastainen päätös. PR:lle maksettujen koulutussisä ja hänen lapsistaan lukuvuonna 2015–2016 maksamien lukukausimaksujen välinen erotus oli 17 960,45 euroa.
- 25 PR:lle vahvistettiin pyynnöstä 7.1.2016, että hänelle lasta kohti maksettavan koulutussisän määrä olisi enintään kolmansissa maissa maksettava henkilöstösääntöjen mukainen enimmäismäärä korotettuna 10 000 eurolla.
- 26 PR pyysi 4.3.2016, että virallinen päätös toimitetaan hänelle.
- 27 PR sai nimittävältä viranomaiselta 7.3.2016 sähköpostiviestin, jossa ilmoitettiin, että 17.12.2015 päivätty sähköpostiviesti oli hänelle vastainen päätös.
- 28 PR teki 12.3.2016 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valituksen 17.12.2015 päiväystä sähköpostiviestistä.
- 29 EUH teki 5.7.2016 päätöksen, jossa se hylkäsi PR:n valituksen.

II Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

- 30 Kantajat nostivat käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.10.2016 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 31 EUH toimitti vastineensa 6.1.2017.
- 32 Kantajat toimittivat vastauskirjelmänsä 9.3.2017.
- 33 EUH toimitti vastauksensa 3.5.2017.
- 34 Unionin yleinen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa suullisen käsittelyn ja kehotti työjärjestyksensä 89 artiklan mukaisten prosessinjohtotoimien yhteydessä EUH:ta toimittamaan tiettyjä asiakirjoja. EUH noudatti kehoitusta.
- 35 Asianosaisten suulliset lausumat ja niiden unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamat vastaukset kuultiin 30.5.2018 pidetyssä istunnossa.
- 36 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa 17.12.2015 tehdyt päätökset, joissa ”rajoitetaan kantajien lukukausimaksut 10 000 euroon”
 - kumoaa tarpeellisilta osin
 - 21.12.2015 päivätyt sähköpostiviestit
 - muut 17.12.2015 tehdyn päätöksen vahvistavat sähköpostiviestit

- koulutuslisän arviointilomakkeet
 - palkkalaskelmat, joissa mainitaan maksetun koulutuslisän määrä
 - kumoaa tarpeellisilta osin kantajien 5.7.2016 tekemien valitusten hylkäämistä koskevat päätökset
 - velvoittaa EUH:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 37 EUH vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- ottaa kanteen tutkittavaksi, mutta toteaa sen perusteettomaksi ja
 - velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

III Oikeudellinen arviointi

- 38 Aluksi on muistutettava, että Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta 26.7.2010 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/427/EU (EUVL 2010, L 201, s. 30) 1 artiklan 2 kohdan mukaan EUH on toiminnallisesti itsenäinen, neuvoston pääsihteeristöstä ja komissiosta erillinen Euroopan unionin elin, jolla on tehtäviensä suorittamiseksi ja tavoitteidensa saavuttamiseksi tarvittava oikeuskelpoisuus.
- 39 Päätöksen 2010/427 6 artiklan mukaan EUH:n henkilöstöön sovelletaan henkilöstösääntöjä sekä Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja. Henkilöstösääntöjen 1b artiklan a alakohdassa säädetään puolestaan, että jollei henkilöstösäännöissä toisin säädetä, EUH:ta pidetään henkilöstösääntöjä sovellettaessa unionin toimielimenä.
- 40 Kantajien kumoamisvaatimusten kohteesta on syytä tuoda esille, että kantajat vaativat kumoamaan lähinnä 17.12.2015 päivätyt sähköpostiviestit ja valitusten hylkäämisestä tehdyt päätökset sekä ”tarpeellisilta osin” 17.12.2015 päivätyä sähköpostiviestiä myöhemmät sähköpostiviestit, koulutuslisää koskevat arviointilomakkeet ja palkkalaskelmat, joihin on merkitty maksetun koulutuslisän määrä. Kun otetaan huomioon kumoamisvaatimusten kohde, ensin on tutkittava vaatimukset, jotka koskevat 17.12.2015 päivätyjen sähköpostiviestien sekä valitusten hylkäämisestä tehtyjen päätösten kumoamista, ja toiseksi on tutkittava muut kumoamisvaatimukset.

A Kumoamisvaatimukset, jotka koskevat 17.12.2015 päivätyjä sähköpostiviestejä ja valitusten hylkäämispäätöksiä

- 41 Kantajat vetoavat 17.12.2015 päivätyjen sähköpostien sekä valitusten hylkäämistä koskevien päätösten kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi neljään kanneperusteeseen.
- 42 Ensimmäisessä kanneperusteessa he väittävät tilanteissaan olevan kyse erityistapauksesta, minkä vuoksi heillä oli oikeus saada lukukausimaksut korvatuksi kokonaisuudessaan henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan nojalla. Tätä oikeutta ei olisi saanut rajoittaa määrärahoihin liittyvillä näkökohdilla. Kantajat esittävät ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä myös, että riidanalaisten päätösten olisi pitänyt perustua joka tapauksessa yleisiin täytäntöönpanosäännöksiin, jotka EUH:n olisi pitänyt antaa henkilöstösääntöjen 110 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
- 43 Toinen kanneperuste koskee koulutuslisästä annettujen EUH:n suuntaviivojen (jäljempänä suuntaviivat) noudattamatta jättämistä.

- 44 Kolmannessa kanneperusteessa kantajat väittävät, että nimittävä viranomainen rikkoi primaarioikeuden periaatteita, kuten lapsen oikeuksia, oikeutta perhe-elämään, oikeutta koulutukseen, syrjintäkiellon periaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta, suhteellisuusperiaatetta sekä saavutettujen oikeuksien ja oikeutettujen odotusten suojan periaatetta.
- 45 Neljäs kanneperuste koskee ilmeisiä arviointivirheitä.
- 46 Ensimmäiseksi on tutkittava väite, jonka PR esittää neljännen kanneperusteen yhteydessä ja jonka mukaan PR:n esittämät perusteet huomioon ottaen 17.12.2015 päivättyä sähköpostiviestiä ja PR:n valituksen hylkäämistä koskevaa päätöstä ei perusteltu riittävästi.
- 47 Toiseksi tutkitaan väitteet, joita kantajat esittävät neljännen kanneperusteen yhteydessä ja joilla pyritään osoittamaan, että EUH teki ilmeisiä arviointivirheitä katsoessaan, ettei kantajien kohdalla ollut kyse henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitetuista erityistapauksista.
- 48 Kolmanneksi on tutkittava väitteet, joita kantajat esittävät kaikkien neljän kanneperusteen yhteydessä ja joilla pyritään osoittamaan, että koska kantajien kohdalla oli kyse henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitetuista erityistapauksista, EUH:n oli korvattava kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävät lukukausimaksut kokonaan.
- 49 Neljänneksi tarkastellaan väitteitä, joita kantajat esittävät toisen, kolmannen ja neljännen kanneperusteen yhteydessä ja jotka koskevat kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamisen rajoittamista, jonka EUH teki 17.12.2015 päivätyissä sähköpostiviesteissä.
- 50 Viidenneksi on tarkasteltava väitteet, joita kantajat esittävät muun muassa ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä ja joiden mukaan EUH:n olisi pitänyt antaa yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä.

1. Perustelujen puutteellisuutta koskeva väite

- 51 PR väittää neljännen kanneperusteen yhteydessä, että hänen esittämänsä perusteet huomioon ottaen 17.12.2015 päivättyä sähköpostiviestiä ja hänen valituksensa hylkäämistä koskevaa päätöstä ei perusteltu riittävästi. EUH:n olisi pitänyt ottaa huomioon erityiset olosuhteet, jotka PR oli tuonut esille lukukausimaksujen korvaamista koskevassa hakemuksessaan ja joiden perusteella kyseiset maksut olisi pitänyt korvata kokonaan. Lasten ilmoittaminen Western Academy of Beijingiin oli PR:n mielestä perusteltua, koska hänen lastensa oli ylläpidettävä ja parannettava äidinkieltänsä hollannin osaamista ottaen huomioon, että hänen lapsensa olivat käyneet aluksi hollanninkielistä koulua ja jatkaisivat hyvin todennäköisesti koulunkäyntiä tällä kielellä, jos paluu päätoimipaikkaan tapahtuisi lähivuosina.
- 52 Tässä yhteydessä on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisessa kohdassa säädetyn perusteluvelvollisuuden, joka on johdettu suoraan SEUT 296 artiklassa määrätystä yleisestä velvollisuudesta, tarkoituksena on yhtäältä se, että sille, jota asia koskee, toimitetaan riittävät tiedot, jotta hän kykenee arvioimaan, onko hänelle vastainen toimenpide perusteltu ja onko kanteen nostaminen unionin tuomioistuimissa tarkoituksenmukaista, ja toisaalta se, että unionin tuomioistuimet voivat tutkia toimenpiteen laillisuuden (ks. tuomio 29.9.2005, Napoli Buzzanca v. komissio, T-218/02, EU:T:2005:343, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 53 Tässä yhteydessä on muistettava myös, että valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen perustelut ovat todennäköisesti samat kuin päätöksessä, josta valitus on tehty, ja ne voivat täydentää näitä perusteluja (ks. vastaavasti tuomio 16.1.2015, Trentea v. FRA, T-107/13 P, EU:T:2015:20, 77 kohta).

- 54 PR:n valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen perusteluista on todettava, että nimittävä viranomainen toteaa kyseisen päätöksen sivuilla 21 ja 22 olennaisilta osin, että myöskään henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitetuissa erityistapauksissa EUH:lla ei ole automaattisesti velvollisuutta korvata kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittäviä lukukausimaksuja kokonaan. Nimittävä viranomainen toteaa myös, että sillä oli oikeus ottaa huomioon määrärahoihin liittyvät rajoitukset. Lisäksi nimittävä viranomainen täsmentää kyseisen päätöksen sivuilla 20 ja 21, ettei Euroopan unionin perusoikeuskirjan 14 artiklan 2 kohtaan perustuva oikeus koulutukseen käsitä koulunkäyntiä yksityiskoulussa.
- 55 On todettava, että näiden perustelujen avulla PR pystyi ymmärtämään syyt, joiden vuoksi nimittävä viranomainen päätti olla korvaamatta kyseisiä lukukausimaksuja kokonaan huolimatta erityisistä olosuhteista, joihin PR oli vedonnut hakiessaan lukukausimaksuista kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävää korvausta. Näiden perustelujen avulla myös unionin yleinen tuomioistuin pystyy valvomaan kyseisen päätöksen laillisuutta.
- 56 PR:n väite, joka koskee perusteluvollisuuden laiminlyöntiä, on siis hylättävä.

2. Väitteet, joilla pyritään osoittamaan, että nimittävä viranomainen teki ilmeisiä arviointivirheitä katsoessaan, ettei kantajien kohdalla ollut kyseessä erityistapaus

- 57 Osassa väitteistä, joita kantajat esittävät neljännen kanneperusteen yhteydessä, annetaan ymmärtää, että nimittävä viranomainen katsoi virheellisesti, ettei kantajien kohdalla ollut kyseessä erityistapaus, ja että tämä on ilmeinen arviointivirhe.
- 58 Tältä osin on tuotava esille, että kyseiset kantajien väitteet perustuvat oletukseen siitä, ettei nimittävä viranomainen ottanut riidanalaisissa päätöksissä huomioon sitä, että kantajien tapaukset olivat erityistapauksia.
- 59 Tässä yhteydessä on kuitenkin muistutettava, että henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaan virkamies saa nimittävän viranomaisen vahvistamalla edellytyksillä koulutuslisää, joka on tarkoitettu kattamaan koulunkäynnistä aiheutuvat tosiasialliset kulut ja jonka maksaminen edellyttää maksamisen perusteena olevien asiakirjojen esittämistä. Kyseisen artiklan toisen virkkeen mukaan tämä lisä ei saa ylittää kolmansissa maissa maksettavaa henkilöstösääntöjen mukaista enimmäismäärää muutoin kuin nimittävän viranomaisen päättämässä erityistapauksissa. Kuten viimeksi mainitusta virkkeestä käy ilmi, nimittävällä viranomaisella on siis oikeus myöntää kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävä korvaus ainoastaan erityistapauksiksi katsomissaan tilanteissa.
- 60 Kuten 17.12.2015 päivätyistä sähköpostiviesteistä käy ilmi, EUH:n maksama korvaus kantajien lasten lukukausimaksuista ylitti henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän. Nimittävä viranomainen katsoi siis, että kantajien kohdalla oli kyseessä henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitettu erityistapaus.
- 61 Kantajat olettavat siis virheellisesti, ettei nimittävä viranomainen katsonut heidän kohdallaan olevan kyse erityistilanteesta. Kantajien väitteet on siis hylättävä.

3. Väitteet, joilla pyritään osoittamaan, että nimittävän viranomaisen oli korvattava kantajille kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävät lukukausimaksut kokonaan

62 Kantajien mukaan nimittävän viranomaisen olisi pitänyt korvata heidän erityistapauksessaan kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävät lukukausimaksut kokonaan. He perustelevat näitä väitteitään ensin henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan tulkintaan ja toiseksi suuntaviivoihin liittyvillä seikoilla.

a) Henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan tulkintaan liittyvät perusteet

63 Kantajien mukaan nimittävän viranomaisen olisi pitänyt korvata henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan nojalla kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävät lukukausimaksut kokonaan. Heidän tapauksensa ovat erityistapauksia, sillä kantajien mukaan ainoissa Pekingissä tarjolla olevissa opetusmuodoissa, jotka soveltuivat heidän lapsilleen, lukukausimaksut ylittivät kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän. Kantajat esittivät väitteidensä tueksi henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan sanamuotoon sekä kyseisen liitteen lainvalmisteluun liittyviä perusteita sekä perusteita, jotka koskivat kyseisen säännöksen tulkintaa oikeusvarmuuden periaatteen, saavutettujen oikeuksien ja oikeutettujen odotusten suojan periaatteen, syrjintäkiellon periaatteen, lapsen oikeuksien, perhe-elämää koskevan oikeuden, koulutusta koskevan oikeuden ja suhteellisuusperiaatteen valossa.

1) Henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan sanamuotoon ja kyseisen liitteen valmistelutoimiin liittyvät perusteet

64 Nimittävä viranomainen toteaa valitusten hylkäämistä koskevissa päätöksissään lähinnä, ettei henkilöstösääntöjen liitteessä X olevassa 15 artiklassa säädetä ehdottomasta oikeudesta saada korvausta kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävistä lukukausimaksuista ja että sillä oli oikeus rajoittaa koulutuslisää kyseisen enimmäismäärän ylittävältä osalta ottamalla huomioon, kuinka paljon määrärahoja oli käytettävissä.

65 Kantajat esittävät ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että tämä henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan tulkinta on virheellinen. Kyseisessä artiklassa ei heidän mukaansa anneta mahdollisuutta rajoittaa lukukausimaksujen korvaamista erityistapauksissa, joissa kyseisessä kolmannessa maassa tarjolla olevista opetusmuodoista ainoissa, jotka soveltuvat edustuston virkamiesten lapsille, lukukausimaksut ylittävät kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän. He vetoavat tämän tulkintansa tueksi siihen, ettei kyseisen artiklan toisen virkkeen sanamuodossa aseteta ylärajaa erityistapauksissa maksettaville koulutuslisille, sekä kyseisen liitteen valmistelutoimiin.

66 EUH kiistää nämä väitteet.

67 Tältä osin on muistettava, että henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, että koulutuslisillä katetaan koulunkäynnistä aiheutuvat tosiasialliset kulut. Samalla on kuitenkin tuotava esille, että kyseisen artiklan toisen virkkeen mukaan koulutuslisien määrä ei voi lähtökohtaisesti ylittää kolmansissa maissa maksettavaa henkilöstösääntöjen mukaista enimmäismäärää. Kyseisessä virkkeessä säädetään tosin myös, että tämä enimmäismäärä voi erityistapauksissa ylittyä. Virkkeen sanamuodon perusteella ei voida kuitenkaan ratkaista, miten laajasti koulutuslisien on katettava lukukausimaksut, jotka ovat välttämättömiä lapselle soveltuvaan opetusmuotoon osallistumiseksi.

- 68 Kun tarkastellaan, mikä on henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitettu erityistapaus, on tuotava esille, että kyseisen liitteen valmistelutoimista käy ilmi, että asianomaisen artiklan tarkoituksena on, että unionin virkamiesten lapset saavat maksutonta opetusta, ja sillä pyritään välttämään, ettei tehtävänsä unionin ulkopuolella hoitavaa virkamiestä syrjitä tältä osin. Tässä yhteydessä on tuotava esille myös, että lainvalmistelutoimissa on ollut lähtökohtana periaate, jonka mukaan kaikki asemamaassa tarjolla oleva maksuton julkinen opetus ei välttämättä sovellu unionin virkamiesten lapsille. Lisäksi siitä käy ilmi, että kolmannessa maassa tarjolla olevia, unionin virkamiesten lapsille soveltuvia opetusmuotoja voi olla vähän ja ne voivat olla hyvin kalliita ja että liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä säädetty mahdollisuus ylittää kolmansissa maissa maksettava henkilöstösääntöjen mukainen enimmäismäärä luotiin juuri tällaisen tilanteen huomioon ottamiseksi. Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että kantajien kohdalla on kyseessä sellainen tapaus, jota varten määrättiin henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä mahdollisuudesta ylittää kolmansissa maissa maksettava henkilöstösääntöjen mukainen enimmäismäärä.
- 69 Toisin kuin kantajat väittävät, henkilöstösääntöjen liitteen X lainvalmistelutoimista ei kuitenkaan voida päätellä, että kyseisen liitteen 15 artiklan toista virkettä on tulkittava siten, että asianomaisessa virkkeessä tarkoitetuissa erityistapauksissa on rajaton oikeus saada kokonainen korvaus kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävistä lukukausimaksuista.
- 70 Kuten mainituista lainvalmistelutoimista ilmenee, kolmansissa maissa maksettava henkilöstösääntöjen mukainen enimmäismäärä otettiin käyttöön, jotta välttyään lukukausimaksujen korvaamisesta johtuvilta liian suurilta menoilta. Kantajien tulkinnassa ei kuitenkaan oteta riittävällä tavalla huomioon tätä enimmäismäärää eikä unionin lainsäätäjän päätöstä, jonka mukaan koulutuslisänä maksettavat korvaukset eivät lähtökohtaisesti ylitä kyseistä enimmäismäärää. Tässä yhteydessä on muistettava, että asianmukaiseen opetukseen osallistumisesta kolmannessa maassa aiheutuvat lukukausimaksut voivat riippua seikoista, joihin EUH ei voi vaikuttaa, kuten valuuttakurssista tai kyseisen opetusmuodon kysynnästä. Vahvistaessaan kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän unionin lainsäätäjä halusi välttää sen, etteivät tällaisista seikoista mahdollisesti johtuvat liian suuret menot niele EUH:n määrärahoja. Jos henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toista virkettä tulkittaisiin kuitenkin siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitetuissa erityistapauksissa on rajoittamaton oikeus saada kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävät lukukausimaksut korvatuiksi EUH:n määrärahoihin kohdistuvista seurauksista riippumatta, ei kyseistä tavoitetta otettaisi huomioon.
- 71 Ei voida myöskään katsoa, että unionin lainsäätäjä on halunnut estää kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamisen ainoastaan siinä tapauksessa, että EUH:n työntekijät ovat päättäneet ilmoittaa lapsensa oppilaitokseen, jossa peritään suurempaa lukukausimaksua, vaikka tarjolla olisi soveltuvaa opetusta tarjoavia oppilaitoksia, joissa lukukausimaksut ovat pienemmät. Jos unionin lainsäätäjä olisi nimittäin halunnut rajata pois vain tämän osan korvaamisen, se olisi voinut ilmoittaa tästä nimenomaisesti.
- 72 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että toisin kuin kantajat väittävät, henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan sanamuodon ja kyseisen liitteen valmistelutoimien perusteella mainitun artiklan toista virkettä ei voida tulkita siten, että siinä tarkoitetuissa erityistapauksissa olisi oikeus saada rajaton korvaus kaikista kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävistä lukukausimaksuista. Kyseistä virkettä on tulkittava päinvastoin siten, että nimittävällä viranomaisella on kyseistä säännöstä soveltaessaan oikeus ottaa määrärahoihin liittyvät rajoitteet huomioon.
- 73 Henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan sanamuotoon ja kyseisen liitteen valmistelutoimiin liittyvät perusteet on siis hylättävä.

2) Perusteet, jotka koskevat oikeusvarmuuden periaatteen, kantajien saavutettujen oikeuksien ja perusteltujen odotusten kunnioittamisen periaatteen sekä hyvän hallinnon periaatteen rikkomista

- 74 Nimittävä viranomainen totesi päätöksissä, joilla se hylkäsi PO:n ja PP:n tekemät valitukset, että kantajille lukukausimaksujen korvaamisen rajaaminen kolmansissa maissa maksettavaan henkilöstösääntöjen mukaiseen enimmäismäärään korotettuna 10 000 eurolla ei ollut vastoin kantajien perusteltujen odotusten suojan periaatetta. Kantajat eivät olleet saaneet hyväksytyistä ja luotettavista lähteistä peräisin olevia täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä vakuutteluja siitä, että lukukausimaksut korvattaisiin heille kokonaan Kiinassa työskentelyn ajan.
- 75 Kantajat väittävät näiden näkemysten olevan virheellisiä. Oikeusvarmuuden periaate, kantajien saavutettujen oikeuksien ja perusteltujen odotusten suojan periaate ja hyvän hallinnon periaate ovat heidän mukaansa esteenä lukukausimaksujen korvaamisen rajoittamiselle.
- 76 EUH kiistää nämä väitteet.
- 77 Väitteestä, jonka mukaan sovellettavien sääntöjen muuttaminen keskustelematta tai tiedottamatta asiasta etukäteen ja ilman siirtymätoimenpiteitä on ristiriidassa oikeusvarmuuden periaatteen kanssa, on riittävää todeta ensinnäkin, ettei henkilöstösääntöjen liitteessä X olevaa 15 artiklaa ole muutettu. Tässä yhteydessä on tuotava niin ikään esille, että EUH:n istunnon aikana esittämien tietojen mukaan kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaus oli rajattu 10 000 euroon jo lukuvuoden 2014–2015 lukukausimaksujen kohdalla, mitä kantajat eivät ole kiistäneet. Tämä peruste on siksi hylättävä.
- 78 Kantajien saavutetuista oikeuksista on toiseksi riittävää todeta, etteivät kantajat ole esittäneet mitään seikkaa, joka voisi osoittaa, että heillä on saavutettu oikeus saada kolmannessa maassa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävät lukukausimaksut korvatuiksi kokonaan lukuvuonna 2015–2016. Kuten nimittävän viranomaisen PO:n ja PP:n valitusten hylkäämispäätöksissä esittämistä huomautuksista, joita kantajat eivät ole kiistäneet, käy päinvastoin ilmi, EUH täsmensi aiempien lukuvuosien lukukausimaksuja koskevista korvaushakemuksista tekemissään päätöksissä, että kyseiset päätökset koskivat ainoastaan asianomaista lukuvuotta eivätkä ne antaneet mitään oikeutta tulevien lukuvuosien osalta. Kyseinen peruste on siis niin ikään hylättävä.
- 79 Kantajien oikeutetuista odotuksista on muistettava kolmanneksi, että oikeuskäytännön mukaan oikeus vaatia luottamuksensuojaa edellyttää kolmen edellytyksen täyttymistä: ensinnäkin asianomaisen henkilön on pitänyt saada unionin hallinnolta hyväksytyistä ja luotettavista lähteistä peräisin olevat täsmälliset, ehdottomat ja yhtäpitävät vakuuttelut; toiseksi näiden vakuuttelujen on oltava sellaiset, että ne synnyttävät ne saaneen henkilön mielessä perustellun odotuksen, ja kolmanneksi annettujen vakuuttelujen on oltava sovellettavien oikeussääntöjen mukaisia (tuomio 15.11.2005, Righini v. komissio, T-145/04, EU:T:2005:395, 130 kohta).
- 80 Kun otetaan huomioon henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan sanamuoto ja niiden suuntaviivojen sisältö, joiden mukaan kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaushakemukset on käsiteltävä käytettävissä olevat määrärahat huomioon ottaen, pelkästään sitä seikkaa, että kantajat ovat saattaneet saada aiemmin kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittäviä koulutuslisiä, jotka ovat kattaneet lukukausimaksut kokonaan, ei voida pitää itsessään edellä 79 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettuna täsmällisenä, ehdottomana ja yhtäpitävänä vakuutteluna. Näin on erityisesti siksi, että EUH on täsmentänyt aiempien lukuvuosien lukukausimaksujen korvaushakemuksia koskevissa päätöksissään, että kyseiset päätökset koskevat ainoastaan asianomaista lukuvuotta eivätkä ne anna mitään oikeutta tulevien lukuvuosien osalta (ks. edellä 78 kohta).

- 81 Kantajat väittävät neljänneksi, että hyvän hallinnon periaatetta on rikottu. Riidanalaiset päätökset tehtiin kesken lukuvuoden, jolloin virkamiehet olivat jo maksaneet ilmoittautumismaksut. He katsovat, etteivät he voineet enää ryhtyä toimenpiteisiin.
- 82 Tässä yhteydessä on tuotava esille, että tämä kantajien esittämä väite perustuu lähinnä siihen virheelliseen olettamaan, että kantajilla oli ennen lastensa ilmoittamista kyseisiin kouluihin oikeus luottaa siihen, että heille korvattaisiin lukukausimaksut kokonaan, kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävä määrä mukaan lukien. Kuten edellä 77–80 kohdassa kuitenkin katsotaan, tällaisille odotuksille ei ollut pätevää perustetta. Näin ollen myös tämä peruste on hylättävä.
- 83 Toisin kuin kantajat väittävät, oikeusvarmuuden periaate, kantajien saavutettujen oikeuksien tai oikeutettujen odotusten kunnioittamisen periaate ja hyvän hallinnon periaate eivät estä nimittävää viranomaisesta rajaamasta korvausta, joka maksetaan kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävistä lukukausimaksuista.

3) Syrjintäkiellon periaatteen rikkomista koskevat perusteet

- 84 Kolmannen kanneperusteen toisen ja kolmannen osan yhteydessä kantajat esittävät väitteitä, jotka koskevat syrjintäkiellon periaatteen rikkomista.
- 85 Tässä yhteydessä on muistettava, että syrjintäkiellon periaatteen mukaisesti toisiinsa rinnastettavia tilanteita ei saa kohdella eri tavoin tai erilaisia tilanteita samalla tavoin, ellei tällainen erilainen kohtelu ole objektiivisesti perusteltavissa (tuomio 28.6.1990, Hoche, C-174/89, EU:C:1990:270, 25 kohta).
- 86 Eri tapauksille ominaiset seikat ja tapausten rinnastettavuus on määritettävä ja niitä on arvioitava muun muassa unionin sen toimen kohteen ja päämäärän valossa, jolla kyseinen erottelu otetaan käyttöön. Tässä yhteydessä on otettava lisäksi huomioon sen alan periaatteet ja tavoitteet, johon kyseinen toimi kuuluu (tuomio 16.12.2008, Arcelor Atlantique et Lorraine ym., C-127/07, EU:C:2008:728, 26 kohta).
- 87 Erilainen kohtelu on perusteltua, kun se perustuu objektiiviseen ja kohtuulliseen perusteeseen eli kun se vastaa asianomaisessa lainsäädännössä hyväksyttävästi tavoiteltua päämäärää ja kun tämä erilainen kohtelu on oikeassa suhteessa asianomaisella kohtelulla tavoiteltuun päämäärään nähden (tuomio 16.12.2008, Arcelor Atlantique et Lorraine ym., C-127/07, EU:C:2008:728, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 88 Nimittävä viranomaisesta hylkäsi valitusten hylkäämistä koskevissa päätöksissä väitteen, joka koski syrjintäkiellon periaatteen rikkomista. Se ei katsonut kohdelleensa samanlaisia tilanteita eri tavoin. Edustuston virkamiehet eivät ole samassa tilanteessa kuin päätoimipaikassa Brysselissä (Belgia) työskentelevät virkamiehet. Tästä syystä henkilöstösääntöjen liitteessä X säädetään kolmannessa maassa työskenteleviin virkamiehiin sovellettavista erityisistä säännöksistä.
- 89 Kantajat väittävät näiden näkemysten olevan virheellisiä.
- 90 He väittävät ensinnäkin, että edustustojen virkamiehiä kohdellaan samalla tavoin kuin päätoimipaikassa työskenteleviä virkamiehiä, vaikka nämä ovatkin erilaisissa tilanteissa.
- 91 EUH kiistää tämän väitteen.
- 92 Kantajien väite on hylättävä. Kuten henkilöstösääntöjen 101a artiklasta käy nimittäin ilmi, henkilöstösääntöjen liitteessä X säädetään kolmansissa maissa työskenteleviin virkamiehiin sovellettavista erityisistä poikkeussäännöistä, ja kyseisessä liitteessä säädetään mainittujen virkamiesten saamia koulutuslisästä koskevista erityissäännöksistä, jotka poikkeavat niistä, joita sovelletaan

päätoimipaikassa työskenteleviin virkamiehiin. Liitteessä X olevassa 15 artiklassa säädetään nimittäin paitsi siitä, että kyseisten lisien enimmäismäärä on henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 1 kohdan mukainen koulutuslisän perusmäärä kuusinkertaisena, siinä säädetään myös mahdollisuudesta ylittää kyseinen enimmäismäärä erityistapauksessa. Toisin kuin kantajat väittävät, edustustossa työskenteleviä virkamiehiä ei siis kohdella samalla tavoin kuin päätoimipaikassa työskenteleviä.

- 93 Kantajat tuovat toiseksi esille, että koska sekä päätoimipaikassa työskentelevillä virkamiehillä että edustustossa työskentelevillä virkamiehillä on oikeus lastensa maksuttomaan opetukseen, heitä kohdellaan eri tavoin, koska edustustossa työskentelevien virkamiesten lasten kohdalla koulutuslisien korvaamista pystyttiin rajoittamaan.
- 94 EUH kiistää tämän väitteen.
- 95 Aluksi on muistettava, että kuten edellä 92 kohdassa todetaan, edustustossa työskentelevien virkamiesten kohdalla henkilöstösääntöjen mukainen enimmäismäärä on yhtäältä korkeampi kuin päätoimipaikassa työskentelevien virkamiesten kohdalla ja toisaalta edustustossa työskenteleviä virkamiehiä koskeva enimmäismäärä voidaan ylittää erityistapauksissa, mutta tällaista mahdollisuutta ei ole päätoimipaikassa työskentelevien virkamiesten kohdalla. Henkilöstösääntöjen liitteessä X säädetyn mukaisesti kantajien kohtelu on päätoimipaikassa työskenteleviä virkamiehiä suotuisampaa.
- 96 Kantajat haluavat kuitenkin nostaa väitteellään esille myös erilaisen kohtelun, joka johtuu siitä, että päätoimipaikassa työskentelevien virkamiesten lapsilla on Eurooppa-koulujen tai virkamiehille maksettavien koulutuslisien ansiosta mahdollisuus osallistua maksutta heille soveltuvaan opetukseen, kun taas kantajille maksettavat koulutuslisät eivät anna heidän lapsilleen mahdollisuutta osallistua maksutta heille soveltuvaan opetukseen Pekingissä.
- 97 Tässä yhteydessä on muistettava, että yksi henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan tavoitteista on taata, että kolmansissa maissa työskenteleviä virkamiehiä ei syrjitä päätoimipaikassa työskenteleviin virkamiehiin nähden heidän lastensa maksuttoman opetuksen osalta (ks. edellä 68 kohta). Edellä 86 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella on siis tutkittava, kohdellaanko edustustossa työskenteleviä virkamiehiä kyseinen päämäärä huomioon ottaen syrjivällä tavalla päätoimipaikassa työskenteleviin virkamiehiin nähden.
- 98 On kuitenkin tuotava esille, että EUH esitti istunnossa, että Pekingissä on kouluja, jotka tarjoavat soveltuvaa opetusta ja joiden lukukausimaksut ovat kantajien maksamia lukukausimaksuja pienemmät. On kuitenkin todettava, ettei EUH vedonnut 17.12.2015 päivätyissä sähköpostiviesteissä eikä kantajien valitusten hylkäämistä koskevissa päätöksissä siihen seikkaan, että soveltuvaa opetusta oli tarjolla hintaan, joka vastasi kolmansissa maissa maksettavaa henkilöstösääntöjen mukaista enimmäismäärää korotettuna 10 000 eurolla, tai tätä edullisemmin.
- 99 Joka tapauksessa jos oletetaan, ettei Pekingissä ole koulua, joka voisi tarjota kantajien lapsille soveltuvaa opetusta 27 788,40 eurolla, joka on kolmansissa maissa maksettava henkilöstösääntöjen mukainen enimmäismäärää korotettuna 10 000 eurolla, kantajia olisi tietenkin kohdeltu eri tavalla päätoimipaikassa työskenteleviin virkamiehiin nähden, jos otetaan huomioon, että päätoimipaikassa työskentelevien virkamiesten lasten lukukausimaksut korvataan tosiasiasa kokonaan. Erilainen kohtelu on kuitenkin syrjintää vain, jos se ei ole objektiivisesti perusteltua.
- 100 Tässä yhteydessä on muistettava ensinnäkin, että EUH:lla on laaja harkintavalta sen suhteen, miten se jakaa muihin kuin pakollisiin menoihin käytettävissään olevat määrärahat. Kuten EUH toi istunnossa esille, se rajoitti 10 000 eurolla korotetun, kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamista, jotta kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittäviä lukukausimaksuja voitaisiin

korvata mahdollisimman monelle korvausta hakeneelle virkamiehelle ottaen samalla huomioon tällaisiin menoihin käytettävissä olevia määrärahoja koskevat rajoitukset. EUH:n laajan harkintavallan vuoksi tällaisen päämäärän valintaa ei voida asettaa kyseenalaiseksi.

- 101 Toiseksi on tuotava esille, etteivät kantajat kiistä määrärahoihin liittyviä rajoituksia. He väittävät ainoastaan, ettei nimittävä viranomaisena ottanut riittävällä tavalla huomioon sitä, että lukukausimaksuista maksettavan korvauksen rajaamisesta voi aiheutua muita kuluja, kuten lasten luokalle jäämisestä aiheutuvat kulut sekä muutoista, kuljetuksista ja työkyvyttömyydestä aiheutuvat kulut.
- 102 Tässä yhteydessä on todettava, että kantajat pyrkivät kyseenalaistamaan näillä väitteillä lähinnä sen, onko 10 000 eurolla korotetun kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamisen rajaaminen asianmukaista sen päämäärän saavuttamisen kannalta, että kyseisten maksujen korvaukset ulotetaan mahdollisimman monelle korvauksia hakeneelle virkamiehelle.
- 103 EUH:lla on asiassa laaja harkintavalta, joten unionin yleisen tuomioistuimen on tutkittava ainoastaan, voivatko kantajien esittämät perusteet osoittaa, että EUH teki ilmeisen arviointivirheen. Näin olisi ainoastaan silloin, jos kantajien esittämät väitteet saattaisivat viedä EUH:n esittämiltä näkemyksiltä uskottavuuden.
- 104 On kuitenkin todettava, ettei väite, joka koskee mahdollisesta luokalle jäämisestä, muutoista, kuljetuksista tai työkyvyttömyydestä aiheutuvia kuluja ja jota ei ole mitenkään täsmennetty, voi viedä uskottavuutta EUH:n esittämältä näkemykseltä, jonka mukaan kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävistä lukukausimaksuista maksettavan korvauksen rajaaminen 10 000 euroon on asianmukainen keino jakaa EUH:n käytettävissä olevat rajalliset määrärahat.
- 105 Kantajien esittämät väitteet eivät siis osoita, ettei mahdollinen erilainen kohtelu ollut objektiivisesti perusteltua.
- 106 Näin ollen väite, jonka mukaan kantajia syrjitään päätoimipaikassa työskenteleviin virkamiehiin nähden, on niin ikään hylättävä.
- 107 Kantajat väittävät kolmanneksi, että heitä syrjitään niihin virkamiehiin nähden, jotka työskentelevät edustustoissa sellaisissa kolmansissa maissa, joissa 10 000 eurolla korotettu kolmansissa maissa maksettava henkilöstösääntöjen mukainen enimmäismäärä riittää kattamaan soveltuvaan opetukseen osallistumisen lukukausimaksut; tämä väite on hylättävä viittaamalla edellä 93–106 kohdassa esitettyihin seikkoihin.
- 108 Kantajien väitteestä, jonka mukaan EUH suosii lapsettomia virkamiehiä, on riittävää todeta neljänneksi, ettei virkamiehiä, joilla on lapsia, kohdella samalla tavalla kuin lapsettomia virkamiehiä. Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 3 artiklassa ja liitteessä X olevassa 15 artiklassa säädetään nimittäin koulutuslisien myöntämisestä ainoastaan virkamiehille, joilla on lapsia huollettavanaan.
- 109 Yksikään kantajien esittämistä syrjintäkiellon periaatteen rikkomista koskevista perusteista ei siis osoita, että henkilöstösääntöjen liitteessä X olevaa 15 artiklaa on tulkittava kyseisen periaatteen valossa siten, että siinä annetaan kantajille oikeus saada lukukausimaksunsa korvatuiksi kokonaan.

4) Lapsen oikeuksien, perhe-elämää koskevan oikeuden ja koulutusta koskevan oikeuden loukkaamista koskeva peruste

- 110 Kolmannen kanneperusteen kolmannen osan yhteydessä kantajat väittävät lähinnä, että lapsen oikeuksien, perhe-elämää koskevan oikeuden ja koulutusta koskevan oikeuden kannalta henkilöstösääntöjen liitteessä X olevaa 15 artiklaa olisi pitänyt tulkita siten, että kantajille annetaan siinä oikeus saada lukukausimaksut korvatuiksi kokonaan.
- 111 Nimittävä viranomainen hylkäsi PO:n, PP:n ja PR:n tekemien valitusten hylkäämistä koskevissa päätöksissä väitteen koulutusta koskevan oikeuden loukkaamisesta. Nimittävä viranomainen toi ensinnäkin esille, ettei perusoikeuskirjassa ollut määräystä, jossa työnantajat velvoitettaisiin korvaamaan henkilöstölleen kokonaan lukukausimaksut, jotka johtuvat työntekijöiden lasten ilmoittamisesta yksityiskouluun; toiseksi perusoikeuskirjan 14 artiklassa vahvistettu oikeus koulutukseen ei ollut saavutettu oikeus, koska sillä pyritään suojaamaan oikeus saada maksutta oppivelvollisuuteen perustuvaa opetusta jäsenvaltioissa, mutta sillä ei anneta oikeutta osallistua kantajien valitseman kaltaisten yksityiskoulujen tarjoamaan opetukseen, ja kolmanneksi kyseistä oikeutta voi olla joka tapauksessa perusteltua rajoittaa perusoikeuskirjan 52 artiklan mukaisesti.
- 112 Kantajat väittävät näiden näkemysten olevan virheellisiä.
- 113 He tuovat ensinnäkin esille, että perusoikeuskirjan 14 artiklan mukaan jokaisella on oikeus koulutukseen ja tähän oikeuteen kuuluu mahdollisuus saada maksutta oppivelvollisuuteen perustuvaa opetusta. Euroopan unionin jäsenvaltioissa 6–16-vuotiailla lapsilla on yleensä oppivelvollisuus. Edustustoissa työskentelevien virkamiesten lapsilla on siis oikeus samantasoiseen opetukseen. Joissakin kolmansissa maissa tämän tasoista opetusta tarjoavia oppilaitoksia on rajallinen määrä. Oikeus koulutukseen ei koske kuitenkaan pelkästään maksutonta julkista opetusta kyseisissä kolmansissa maissa. Näin on erityisesti silloin, kun kolmannessa maassa ei tarjota julkista opetusta edustuston henkilöstön lasten äidinkielellä eikä englanniksi, vaan ainoastaan kyseisen maan kansallisella kielellä.
- 114 EUH kiistää nämä väitteet.
- 115 Perusoikeuskirjan 14 artiklassa taatun koulutusta koskevan oikeuden kohdalla on ensinnäkin muistettava, että kyseisen artiklan 2 kohdassa taataan mahdollisuus saada maksutta oppivelvollisuuteen perustuvaa opetusta.
- 116 Ensin on kuitenkin todettava, että kuten perusoikeuskirjan selityksistä (EUVL 2007, C 303, s. 2) käy ilmi, mainitun perusoikeuskirjan 52 artiklan 7 kohdan nojalla on otettava asianmukaisesti huomioon, ettei perusoikeuskirjan 14 artiklassa määrätä, että tällaista opetusta tarjoavien yksityisten oppilaitosten olisi oltava maksuttomia.
- 117 Perusoikeuskirjan 14 artiklan 2 kohdasta ei siis voida päätellä, että unionin on taattava kolmannen maan alueella oppivelvollisuuteen perustuva maksuton opetus, joka vastaa unionin jäsenvaltioissa tarjottavaa opetusta.
- 118 Lisäksi on todettava, etteivät kantajat väitä, etteivät heidän lapsensa ole voineet saada kansallista julkista opetusta Kiinassa.
- 119 Sitä paitsi kantajien väitteistä, joiden mukaan edustuston henkilöstön lapsilla on oikeus heille soveltuvaan opetusmuotoon, on muistettava, että perusoikeuskirjassa taatut oikeudet ja henkilöstösäännöissä taatut oikeudet on erotettava toisistaan.

- 120 Henkilöstösäännöistä johtuvien oikeuksien osalta on yhtäältä riittävää muistuttaa, ettei henkilöstösääntöjen liitteessä X olevaa 15 artiklaa voida tulkita siten, että siinä veloitetaan EUH korvaamaan kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävät lukukausimaksut rajattomasti (ks. edellä 64–73 kohta).
- 121 Toisaalta on muistettava, siltä osin kuin kantajien väitteet koskevat perusoikeuskirjan 14 artiklaa, että kyseisessä artiklassa vahvistetaan jokaisen henkilön vähimmäisoikeudet eikä virkamiesten lasten oikeus soveltuvaan opetusmuotoon kolmannessa maassa kuulu näihin.
- 122 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella kantajien väite, joka koskee perusoikeuskirjan 14 artiklassa vahvistetun koulutusta koskevan oikeuden rajoittamista, on hylättävä.
- 123 Toiseksi vaikka oletetaan, että kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen osittainen korvaaminen rajoittaa perusoikeuskirjan 14 artiklassa vahvistettua oikeutta koulutukseen, on joka tapauksessa muistettava, että tällaista rajoittamista voidaan perustella perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdalla. Kyseessä on nimittäin lainsäädännössä säädetty rajoitus, jolla pyritään unionin yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen, joka on kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaaminen mahdollisimman monelle korvausta hakeneelle virkamiehelle siten, että samalla otetaan huomioon tällaisiin menoihin osoitettuja määrärahoja koskevat rajoitukset (ks. edellä 100–105 kohta).
- 124 Toisin kuin kantajat esittävät, perusoikeuskirjan 14 artiklassa vahvistettu oikeus koulutukseen ei siis edellytä, että henkilöstösääntöjen liitteessä X olevaa 15 artiklaa olisi tulkittava siten, että kantajien erityisen tilanteen vuoksi EUH:lla oli velvollisuus korvata kokonaan heille lukukausimaksut, jotka ylittivät kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän.
- 125 Kantajat esittävät toiseksi, että kun otetaan huomioon perusoikeuskirjan 24 artiklassa vahvistetut lapsen oikeudet, saman perusoikeuskirjan 9 artiklassa vahvistettu oikeus perhe-elämään ja sen 33 artiklassa määrätty perheen suoja, on henkilöstösääntöjen liitteessä X olevaa 15 artiklaa tulkittava siten, että koska kantajien kohdalla oli kyseessä erityistapaus, heillä oli oikeus saada kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävät lukukausimaksut korvatuiksi kokonaan. Kantajat katsovat, että muuttaessaan Kiinaan perheidensä kanssa, he käyttivät oikeuttaan perhe-elämään. Tässä yhteydessä he tuovat esille, etteivät edustustossa työskentelevät virkamiehet ole välttämättä itse valinneet siellä työskentelyä. Yhtäältä jotkut virkamiehet, kuten PO ja PP, lähetettiin Kiinaan yksikön edun mukaisesti. Toisaalta kaikkien EUH:n henkilöstöön kuuluvien on työskenneltävä määrärajoin unionin edustustoissa. Taloudellinen raskaus, joka joidenkin virkamiesten kotitalouksille aiheutuu kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamisen rajoittamisesta, loukkaa joko heidän lastensa oikeuksia tai heidän itsensä oikeutta perhe-elämään, koska kyseisen taloudellisen raskauden vuoksi lapset ovat vaarassa joutua eroon edustustossa työskentelevästä vanhemmastaan voidakseen osallistua soveltuvaan opetusmuotoon jossakin unionin jäsenvaltiossa.
- 126 EUH kiistää nämä väitteet.
- 127 Tässä yhteydessä on todettava ensinnäkin, että kantajien väitteet, joilla pyritään osoittamaan perhe-elämää koskevan oikeuden ja lapsen oikeuksien rajoittaminen, perustuvat oletukseen, että virkamies voitaisiin lähettää vasten tahtoaan sellaisessa kolmannessa maassa sijaitsevaan unionin edustustoon, jossa lukukausimaksut ylittävät kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän.
- 128 Tässä yhteydessä on muistettava, että kantajat ovat päättäneet tulla EUH:n palvelukseen tietoisina siitä, että tämä edellyttää kausittaista työskentelyä unionin edustustoissa (ks. tässä yhteydessä päätöksen 2010/427 6 artiklan 10 kohdan kolmas virke).

- 129 Lisäksi on tuotava esille, etteivät kantajat ole osoittaneet, että heidät olisi lähetetty vasten tahtaan unionin Kiinan-edustustoon Pekingiin. Asiakirja-aineistosta käy nimittäin ilmi, että osa kantajista on pyytänyt omasta aloitteestaan päästä työskentelemään unionin Kiinan-edustustoon. Kantajat vahvistivat istunnossa niiden virkamiesten osalta, jotka oli lähetetty unionin Kiinan-edustustoon yksikön edun mukaisesti, ettei heitäkään ollut lähetetty sinne vasten tahtaan. Tässä yhteydessä on tuotava esille myös, että EUH totesi kirjelmässään ja istunnossa, ettei EUH:n työntekijöitä lähetetä unionin edustustoon kolmanteen maahan vasten tahtaan, eivätkä kantajat ole kiistäneet tätä väitettä tarkemmin.
- 130 Näin ollen on todettava, ettei sitä seikkaa, ettei kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittäviä lukukausimaksuja korvattu kantajille kokonaan, voida pitää perusoikeuskirjan 24 artiklan mukaisten kantajien lasten oikeuksien, perusoikeuskirjan 9 artiklan mukaisen perhe-elämää koskevan oikeuden eikä perusoikeuskirjan 33 artiklassa määrättyä perheen suojaa koskevan oikeuden rajoittamisena.
- 131 Toiseksi on joka tapauksessa muistettava, että perhe-elämää koskevan oikeuden mahdollista rajoittamista sen johdosta, että asemamaassa aiheutuvien lukukausimaksujen osittaisesta korvaamisesta aiheutuu taloudellista räsitusta, jonka vuoksi lapset eivät voisi muuttaa jommankumman vanhemman mukana tämän siirtyessä unionin edustustoon kolmanteen maahan, voitaisiin perustella perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdalla (ks. edellä 123 kohta).
- 132 Edellä esitetyn perusteella kantajien väitteet, jotka koskevat lapsen oikeuksien, perhe-elämää koskevan oikeuden ja perheen suojan sekä koulutusta koskevan oikeuden loukkaamista, on hylättävä.

5) Suhteellisuusperiaatteen rikkomista koskevat perusteet

- 133 Kantajat väittävät, että rajoittaessaan lukukausimaksujen korvaamista, vaikka kantajien kohdalla oli kyseessä henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitettu erityistapaus, nimittävä viranomainen otti huomioon ainoastaan tavoitteen vähentää lukukausimaksujen korvaamisen taloudellisia vaikutuksia. Näin toimiessaan nimittävä viranomainen ei ottanut riittävällä tavalla huomioon kantajien oikeuksia eikä heidän etujaan, joten se rikkoi suhteellisuusperiaatetta.
- 134 EUH kiistää nämä väitteet.
- 135 Tässä yhteydessä on riittävää muistuttaa, että edellä 74–132 kohdassa suoritettuna, niiden oikeuksien loukkaamisen tarkastelun yhteydessä, joihin kantajat vetoavat, on jo otettu huomioon suhteellisuusperiaate ja kantajien tältä osin esittämät huomautukset (ks. edellä erityisesti 100–105 kohta). Kyseisessä tarkastelussa ei kuitenkaan käynyt ilmi, että nimittävä viranomainen olisi loukannut suhteettomasti kantajien oikeuksia jättäessään korvaamatta osan kantajille kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävistä lukukausimaksuista.
- 136 Suhteellisuusperiaatteen rikkomista koskevat perusteet on siis niin ikään hylättävä.
- 137 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, ettei yhdelläkään kantajien esittämällä perusteella, jotka koskevat henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan sanamuotoa ja tavoitteita, syrjintäkiellon periaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta, saavutettujen etujen ja perusteltujen odotusten kunnioittamisen periaatetta, hyvän hallinnon periaatetta, lapsen oikeuksia, oikeutta perhe-elämään, oikeutta koulutukseen ja suhteellisuusperiaatetta, voida osoittaa, että nimittävän viranomaisen olisi pitänyt kantajien tilanteessa korvata kantajille kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävät lukukausimaksut kokonaan.

b) Suuntaviivojen noudattamatta jättämistä koskeva peruste

- 138 PQ:n ja PR:n tekemien valitusten hylkäämispäätöksissä nimittävä viranomainen ilmoitti noudattaneensa suuntaviivoja. Suuntaviivojen mukaan kyseiset kulut korvataan ”käytettävissä olevat määrärahat” huomioon ottaen.
- 139 Kantajat väittävät toisen kanneperusteen yhteydessä, että nämä näkemykset ovat virheellisiä. Suuntaviivoissa estetään kantajien mukaan lukukausimaksujen korvaamisen rajoittamista, kun ainoista kolmannessa maassa työskentelevien unionin virkamiesten lapsille soveltuvista opetusmuodoista aiheutuu kuluja, jotka ylittävät kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän. Suuntaviivoissa ei aseteta rajaa lukukausimaksujen korvaamiselle henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitetuissa erityistapauksissa.
- 140 EUH kiistää nämä väitteet.
- 141 Nämä kantajien väitteet on hylättävä. Yhtäältä on nimittäin tuotava esille, että suuntaviivoista, sellaisina kuin niitä sovellettiin käsiteltävässä asiassa, käy selvästi ilmi, että kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaushakemuksia koskevat päätökset tehtiin käytettävissä olevat määrärahat huomioon ottaen. Toisaalta on todettava, ettei suuntaviivoihin sisälly yhtäkään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin katsoa, ettei nimittävä viranomainen voinut jättää ottamatta huomioon määrärahoihin liittyviä rajoituksia, kun ainoista unionin virkamiesten lapsille soveltuvista opetusmuodoista aiheutuvat kulut ylittävät kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän.
- 142 Tästä seuraa, ettei yksikään kantajien esittämistä perusteista osoita, että kantajilla oli kyseisessä erityistilanteessa oikeus saada lukukausimaksunsa korvatuiksi kokonaan.

4. Väitteet, jotka koskevat nimittävän viranomaisen asettamaa rajoitusta kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamiselle

- 143 Edellä 62–142 kohdassa tarkastellaan vain niitä kantajien esittämiä perusteita, joilla pyritään osoittamaan, että kantajien erityistapauksessa nimittävän viranomaisen olisi pitänyt korvata heidän lastensa lukukausimaksut kokonaan. Kolmannen kanneperusteen yhteydessä kantajat pyrkivät näiden perusteiden esittämisen lisäksi myös kyseenalaistamaan sen, millä tavalla nimittävä viranomainen rajoitti kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamista riidanalaisissa päätöksissä.
- 144 Valitusten hylkäämispäätöksissä nimittävä viranomainen toi esille erityisesti, ettei sen asettama kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittäviä lukukausimaksuja koskeva rajoitus ollut syrjivä. Koska koulutuslisät maksetaan jokaisesta lapsesta, niihin asetetut rajoitukset koskivat niin ikään jokaista lasta. Tällainen menetelmä ei ole ilmeisen virheellinen.
- 145 Kantajien mukaan nimittävän viranomaisen näkemykset eivät ole syrjintäkiellon periaatteen, suuntaviivojen, lapsen oikeuksien, perhe-elämää koskevan oikeuden, koulutusta koskevan oikeuden eivätkä suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

- 146 EUH kiistää nämä väitteet.

- 147 Kantajat tuovat ensinnäkin esille, ettei nimittävän viranomaisen asettama kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamista koskeva rajoitus ole syrjintäkiellon periaatteen eikä suuntaviivojen mukainen, koska nimittävä viranomainen ei kantajien mukaan tutkinut asianomaisten virkamiesten korvaushakemuksia yksitellen.
- 148 Tämä väite on hylättävä. Kuten kantajien valitusten hylkäämispäätöksistä käy erityisesti ilmi, nimittävä viranomainen tutki heidän esittämänsä hakemukset, jotka koskivat kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamista, ottaen huomioon kantajien yksilöllisen tilanteen. Kantajille myönnetyt määrät olivat täysin samat yksinomaan siitä syystä, että kantajat olivat hakeneet lukukausimaksuista korvattaviksi määriä, jotka kaikki ylittivät nimittävän viranomaisen määrittämän 10 000 euron rajan.
- 149 Toiseksi on tarkasteltava kantajien väitettä, jonka mukaan nimittävän viranomaisen soveltama raja oli vastoin syrjintäkiellon periaatetta siitä syystä, että nimittävä viranomainen kohteli samalla tavoin yhtäältä yhden vanhemman perheitä ja suurperheitä ja toisaalta muita perheitä, vaikka nämä olivat erilaisissa tilanteissa.
- 150 Tässä yhteydessä on muistettava, että syrjintäkiellon periaatteen mukaisesti erilaisia tilanteita ei saa käsitellä samalla tavoin, ellei tällainen erilainen kohtelu ole objektiivisesti perusteltua, ja että erilaisille tilanteille ominaiset piirteet ja niiden keskinäinen rinnastettavuus on erityisesti määritettävä ja niitä on arvioitava muun muassa unionin sen toimen kohteen ja päämäärän valossa, jolla kyseinen erottelu on otettu käyttöön, ja samalla on otettava huomioon sen alan periaatteet ja tavoitteet, johon kyseinen toimi kuuluu (ks. edellä 85 ja 86 kohta).
- 151 Kantajat eivät kuitenkaan vetoa mihinkään henkilöstösääntöjen tavoitteeseen, jonka perusteella voitaisiin päätellä, että nimittävän viranomaisen olisi pitänyt ottaa lasten koulutuslisän määrän osalta huomioon yhden vanhemman perheiden ja suurperheiden tilanteet, jotka poikkeavat muiden perheiden tilanteesta ja edellyttävät näin erilaista kohtelua. Päinvastoin on tuotava esille, että henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 1 kohdasta käy yhtäältä ilmi, että koulutuslisä maksetaan jokaisesta huolettavana olevasta lapsesta ja että toisaalta unionin lainsäätäjä on vahvistanut henkilöstösäännöissä enimmäismäärät, jotka rajoittavat kyseisten koulutuslisien määrää. Edellä esitetyn perusteella ei voida katsoa, että rajoittaessaan kunkin lapsen kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvattavan osan 10 000 euroon nimittävä viranomainen kohteli kahta erilaista tilannetta täysin samalla tavoin.
- 152 Kantajien väite, jonka mukaan nimittävä viranomainen rikkoi syrjintäkiellon periaatetta kohdellessaan yhden vanhemman perheitä ja suurperheitä täsmälleen samalla tavoin kuin muita perheitä, on siis niin ikään hylättävä.
- 153 Kolmanneksi muiden syrjintäkiellon periaatteen rikkomista koskevien väitteiden sekä lapsen oikeuksien, perhe-elämää koskevan oikeuden ja koulutusta koskevan oikeuden loukkaamista ja suhteellisuusperiaatteen rikkomista koskevien väitteiden osalta on viitattava edellä 62–142 kohdassa esitettyihin seikkoihin. Lisäksi vaikka oletettaisiin, että kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamisen rajaaminen rajoittaa jotakin näistä oikeuksista, on todettava, etteivät kantajat esitä tarkemmin mitään perusteita, joilla voitaisiin osoittaa, että kyseinen rajoitus olisi ilmeisen suhteeton EUH:n tavoittelemaan siihen päämäärään nähden, joka on, että kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaaminen ulotetaan koskemaan mahdollisimman monta korvausta hakenutta virkamiestä siten, että EUH:n määrärahoja koskevat rajoitteet otetaan samalla huomioon.
- 154 Näin ollen perusteet, jotka koskevat nimittävän viranomaisen asettamaa rajoitusta kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamiselle, on hylättävä niin ikään kokonaisuudessaan.

5. Väitteet, joiden mukaan riidanalaisten päätösten olisi pitänyt perustua yleisiin täytäntöönpanosäännöksiin

- 155 Kantajat väittävät ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että riidanalaisten päätösten olisi pitänyt perustua henkilöstösääntöjen 110 artiklan 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti hyväksytyihin yleisiin täytäntöönpanosäännöksiin. Tällainen menettely edellyttää EUH:n henkilöstökomitean kuulemista ja henkilöstösääntökomitean lausuntoa.
- 156 EUH kiistää nämä väitteet.
- 157 Aluksi on tuotava esille, että EUH päätti 3.2.2014 antamallaan päätöksellä HR DEC(2014)02 soveltaa 16.12.2013 annetun komission päätöksen C(2013) 8971 (lopullinen) säännöksiä, jotka koskivat henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 3 artiklassa säädetyn koulutuslisän myöntämiseen liittyviä yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä, ja ensin mainittu päätös on annettu henkilöstösääntöjen 110 artiklan 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
- 158 Kantajat eivät kuitenkaan kiistä perusteissaan henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan soveltamista koskevien EUH:n yleisten täytäntöönpanosäännösten olemassaoloa, mutta he väittävät, että EUH:n olisi pitänyt antaa yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä säädetystä poikkeussäännöstä, jonka nojalla EUH voi erityistapauksissa ylittää kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän.
- 159 Tässä yhteydessä on muistettava, että oikeuskäytännön mukaan velvollisuus antaa yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä henkilöstösääntöjen 110 artiklan 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti on olemassa, kun asiasta on annettu nimenomainen säännös. Ellei nimenomaista säännöstä ole annettu, tällainen velvollisuus on olemassa vain poikkeustapauksessa eli kun henkilöstösääntöjen säännökset eivät ole riittävän selkeitä eivätkä täsmällisiä, vaan ne voivat johtaa mielivaltaiseen soveltamiseen (ks. vastaavasti tuomio 17.3.2016, Vanhalewyn v. EUH, T-792/14 P, EU:T:2016:156, 29 ja 30 kohta).
- 160 Aluksi on siis tutkittava, onko olemassa nimenomaista säännöstä, jossa säädetään nimittävän viranomaisen velvollisuudesta antaa yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä, kun se käyttää henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä säädettyä päätösvaltaansa eli silloin kun se voi päättää korvata erityistapauksessa lukukausimaksut, jotka ylittävät kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän.
- 161 Ensin on todettava, että henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä, jossa viitataan ainoastaan yksittäisiin päätöksiin, joita nimittävän viranomaisen on tehtävä erityisissä olosuhteissa, ei ole tällaista nimenomaista säännöstä.
- 162 Toiseksi vaikka henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan ensimmäisessä virkkeessä, jossa säädetään, että nimittävä viranomainen vahvistaa edellytykset, joiden täytyessä virkamiehelle maksetaan koulutuslisää, tarkoitettaisiin kyseisen artiklan toisessa virkkeessä mainittuja erityistapauksia, joissa nimittävä viranomainen voi ylittää kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän, on todettava, ettei henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan ensimmäisessä virkkeessä säädetä nimenomaisesti, että nämä edellytykset on vahvistettava yleisellä täytäntöönpanosäännöksellä.
- 163 Kolmanneksi on tutkittava, onko henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 1 artiklan kolmatta kohtaa, jossa säädetään, että ”yleiset [täytäntöönpanosäännökset] annetaan henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti”, pidettävä nimenomaisena säännöksenä, jossa edellytetään yleisen täytäntöönpanosäännöksen antamista, kun nimittävä viranomainen käyttää sille annettua päätösvaltaa henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisen virkkeen nojalla.

- 164 Tässä yhteydessä on muistettava, että henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä nimittävälle viranomaiselle annettu päätösvalta koskee erityistapauksia. Lisäksi kuten edellä etenkin 64–73 kohdassa on tuotu esille, nimittävän viranomaisen on otettava tämän päätösvallan yhteydessä huomioon määrärahoihin liittyvät rajoitukset, jotka vaikuttavat kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamiseen. Näiden rajoitusten vuoksi nimittävän viranomaisen on otettava huomioon kaikki tällaisten maksujen korvaushakemukset, joita EUH:n työntekijät ovat esittäneet ja joissa haetut määrät voivat vaihdella sellaisten seikkojen takia, joihin EUH ei voi vaikuttaa ja joita ovat esimerkiksi valuuttakurssit tai kyseisten opetusmuotojen kysyntä. Tästä seuraa, että nimittävällä viranomaisella on oltava päätösvaltansa yhteydessä jonkin verran joustonvaraa, jonka avulla se voi ottaa huomioon haetun korvauksen kokonaismäärän, käytettävissä olevat määrärahat ja asianomaisten henkilöiden esille tuomat erityiset olosuhteet.
- 165 Edellä esitetyn perusteella henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 1 artiklan kolmatta kohtaa ei voida tulkita siten, että siinä asetetaan EUH:lle velvollisuus antaa yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä, jotka koskevat henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä vahvistetun päätösvallan käyttöä.
- 166 Toisin kuin kantajat väittävät, tällainen päätelmä on 17.3.2016 annetun tuomion Vanhalewyn v. EUH (T-792/14 P, EU:T:2016:156) mukainen.
- 167 Seikat, joiden johdosta unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että EUH:n oli annettava yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menettelyn osalta, eivät nimittäin ole sovellettavissa samassa liitteessä olevan 15 artiklan toiseen virkkeeseen.
- 168 Kuten 17.3.2016 annetun tuomion Vanhalewyn v. EUH (T-792/14 P, EU:T:2016:156) 32 kohdasta käy ilmi, unionin lainsäätäjä on nimittäin halunnut taata henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menettelyn yhteydessä, että määritettäessä kolmansia maita, joiden elinolosuhteiden voidaan katsoa vastaavan tavanomaisia elinolosuhteita Euroopan unionissa, käytettävät kriteerit vahvistetaan yleisellä tasolla ja erikseen menettelyistä, joilla pyritään ratkaisemaan yksittäistapauksessa, ovatko tietyn maan elinolosuhteet tällä tavoin vastaavia. Henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetaan siis yleisesti sovellettavaa päätöstä, joka koskee kaikkia EUH:n työntekijöitä, jotka työskentelevät kolmansissa maissa. Lisäksi on tuotava esille, että kun kolmannen maan elinolosuhteet eivät vastaa tavanomaisia elinolosuhteita Euroopan unionissa, kyseisessä maassa työskentelevillä EUH:n henkilöstön jäsenillä on oikeus elinolosuhteista maksettavaan korvaukseen.
- 169 Sitä vastoin kuten edellä 62–142 kohdassa on tuotu esille, vaikka EUH:n työntekijöiden kohdalla on kyseessä henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitettu erityistapaus, kyseisessä virkkeessä ei myönnetä ehdotonta oikeutta saada kolmannessa maassa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen koulutuslisän ylittävät lukukausimaksut korvatuiksi kokonaan. Myöskään kyseisessä säännöksessä vahvistettu nimittävän viranomaisen päätösvalta ei koske yleisesti sovellettavaa päätöstä, vaan yksittäistapauksissa sovellettavia päätöksiä, jotka on annettava erityistapauksissa, ja kuten edellä 164 kohdassa todetaan, nimittävän viranomaisen on tätä valtaa käyttäessään otettava huomioon kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamista hakeneiden työntekijöiden yksilölliset tilanteet. Tässä yhteydessä nimittävällä viranomaisella on oltava joustonvaraa, jonka ansiosta se voi ottaa huomioon yhtäältä kunkin EUH:n työntekijän, joka on hakenut kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävien lukukausimaksujen korvaamista, yksilöllisen tilanteen ja toisaalta määrärahoihin liittyvät rajoitukset, jotka vaikuttavat tällaisten maksujen korvaamiseen.

- 170 Tästä seuraa, ettei unionin yleisen tuomioistuimen esittämää näkemystä henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 10 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta, jonka mukaan unionin lainsäätäjä on halunnut taata, että kriteerit, joita käytetään määrittäessä kolmannet maat, joiden elinolosuhteiden voidaan katsoa vastaavan tavanomaisia elinolosuhteita Euroopan unionissa, vahvistetaan yleisellä tasolla ja erikseen menettelyistä, joiden tarkoituksena on määrittää yksittäistapauksessa, ovatko maan elinolosuhteet tällä tavoin vastaavia, eli yleisen täytäntöönpanosäännöksen yhteydessä, ei voida soveltaa päätösvaltaan, joka on annettu nimittävälle viranomaiselle henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä.
- 171 Edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, ettei nimenomaista säännöstä, jossa säädetään velvollisuudesta antaa yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä säädetyn nimittävän viranomaisen päätösvallan käyttämisestä, ole olemassa.
- 172 Tämän jälkeen on muistettava, että oikeuskäytännön mukaan on niin, että jos sellaista nimenomaista säännöstä ei ole, jossa säädetään yleisen täytäntöönpanosäännöksen antamista koskevasta velvollisuudesta, tällainen velvollisuus voidaan katsoa olevan vain poikkeustapauksessa eli kun henkilöstösääntöjen säännökset eivät ole riittävän selkeitä eivätkä täsmällisiä, vaan ne voivat johtaa mielivaltaiseen soveltamiseen (ks. edellä 159 kohta).
- 173 Kun otetaan huomioon, että nimittävän viranomaisen päätökset kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittämisestä henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisen virkkeen nojalla ovat poikkeuksellisia ja että nimittävällä viranomaisella on oltava jonkin verran joustonvaraa kyseisen säännöksen soveltamisessa (ks. edellä 164 kohta), ei voida katsoa, että se seikka, että kyseisessä artiklassa jätetään nimittävälle viranomaiselle harkintavaltaa, on riittävä osoitus siitä, ettei kyseinen säännös ole riittävän selkeä tai täsmällinen edellä 159 kohdassa lainatussa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla.
- 174 Joka tapauksessa on korostettava, etteivät kantajat ole esittäneet perusteita, jotka osoittaisivat, että henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toinen virke voisi johtaa mielivaltaiseen soveltamiseen yleisen täytäntöönpanosäännöksen puuttuessa. Kuten edellä 62–154 kohdasta käy ilmi, kantajien esittämät perusteet, joilla pyritään osoittamaan, että EUH teki virheen henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisen virkkeen soveltamisessa, on nimittäin yhtäältä hylättävä. Toisaalta on todettava, etteivät kantajat esittäneet tältä osin muita yksityiskohtaisia perusteita.
- 175 Lopuksi on joka tapauksessa todettava, että vaikka EUH:n oli ollut velvollinen antamaan yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä, ottaen huomioon edellä 64–137 kohdassa esitetyt seikat, se ei olisi ollut velvollinen säätämään tällaisissa yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä velvollisuudesta korvata kolmansissa maissa maksettavan henkilöstösääntöjen mukaisen enimmäismäärän ylittävät lukukausimaksut kokonaan.
- 176 Edellä esitetyn perusteella on hylättävä väitteet, joiden mukaan EUH oli velvollinen antamaan yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 15 artiklan toisessa virkkeessä säädetystä päätösvallastaan.
- 177 Kaikki kantajien esittämät kanneperusteet on siis hylättävä. Kumoamisvaatimus, joka koskee 17.12.2015 päivättyjä sähköpostiviestejä, ja kumoamisvaatimus, joka koskee kantajien valitusten hylkäämispäätöksiä, on siis hylättävä, eikä viimeisen vaatimuksen tutkittavaksi ottamista ole tarpeen ratkaista.

B Muut kumoamisvaatimukset

- 178 Kumoamisvaatimuksista, jotka koskevat 17.12.2015 päivättyjen sähköpostiviestien jälkeen lähetettyjä sähköpostiviestejä, koulutuslisän arviointilomakkeita ja palkkalaskelmia, joihin on merkitty saadun koulutuslisän määrä, riittää, kun todetaan, että kantajat ovat esittäneet näiden vaatimusten tueksi ainoastaan kanneperusteet, jotka on jo tutkittu ja hylätty edellä 41–177 kohdassa. Myös nämä vaatimukset on siis hylättävä, eikä niiden tutkittavaksi ottamista ole tarpeen ratkaista.
- 179 Edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

IV Oikeudenkäyntikulut

- 180 Kantajat väittävät, että jos kanne hylätään, heitä ei pidä velvoittaa korvaamaan oikeudenkäyntikuluja, koska EUH on päättänyt käyttää apunaan asianajajia. Tällaisesta päätöksestä ei tulisi aiheutua heille haittaa. Kantajien velvoittaminen korvaamaan ulkopuolisten asianajajien kulut, vaikka EUH:lla on käytössään sisäinen oikeudellinen osasto, vaarantaa kantajien oikeuden saada asiansa käsiteltyksi tuomioistuimessa.
- 181 EUH kiistää nämä väitteet.
- 182 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 183 Koska kantajat ovat hävinneet asian ja EUH on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, on kantajat veloitettava korvaamaan EUH:n oikeudenkäyntikulut.
- 184 Siltä osin kuin on kyse kantajien vaatimuksesta, ettei heitä veloiteta korvaamaan oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet siitä, että EUH päätti käyttää apunaan asianajajia, koska tässä vaatimuksessa on kyse oikeudenkäyntikulujen korvattavuudesta, on muistettava, että unionin yleinen tuomioistuin lausuu asianosaisen pyynnöstä siitä, onko oikeudenkäyntikuluja pidettävä korvattavina kuluina antamalla työjärjestyksen 170 artiklan 1 kohdan nojalla määräyksen (ks. vastaavasti tuomio 2.4.2014, Ben Ali v. neuvosto, T-133/12, ei julkaistu, EU:T:2014:176, 104 kohta). Tällainen vaatimus on siis hylättävä, eikä sitä voida ottaa tutkittavaksi nyt käsiteltävän menettelyn yhteydessä.
- 185 Lisäksi vaikka kyseinen pyyntö liittyisi työjärjestyksen 135 artiklan 1 kohtaan, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi kohtuuden niin vaatiessa päättää, että hävinnyt asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja vain osasta vastapuolen oikeudenkäyntikuluja, tai ei velvoita tätä korvaamaan niitä lainkaan, riittää kun todetaan, ettei kyseistä määräystä ole perusteltua soveltaa olosuhteissa, joihin kantajat ovat vedonneet. Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ensimmäisestä kohdasta, jota sovelletaan unionin yleiseen tuomioistuimeen sen 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti, käy päinvastoin ilmi, että siltä osin kuin kyse on tavasta, jolla unionin toimielimet haluavat itseään edustettavan tai avustettavan unionin tuomioistuimissa, ne voivat vapaasti käyttää apunaan asianajajaa.
- 186 Kantajien vaatimus siitä, ettei heitä veloitettaisi korvaamaan oikeudenkäyntikuluja, koska EUH päätti käyttää apunaan asianajajia, on siis hylättävä.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asiat seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) PO, PP, PQ ja PR velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät velvoitetaan korvaamaan Euroopan ulkosuhdehallinnolle (EUH) aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Gratsias

Labucka

Dittrich

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä lokakuuta 2018.

Allekirjoitukset